

5. Rezultatele testelor ADN pentru bolile moștenite trebuie utilizate în vederea evitării împerecherii a unor câini afectați, nu neapărat pentru eradicarea bolii. Câinii purtători (heterozigoți) a unei boli recesive moștenite trebuie împerecheați cu un câine ce este dovedit că nu este purtător de alele a acelei boli.
6. Orice câine trebuie să fie în stare să monteze natural. Inseminarea artificială nu trebuie practică pentru a se trece peste inabilitatea fizică a câinelui. O femelă trebuie exclusă de la montă dacă nu poate naște natural datorită anatomiei sau inerției moștenite, sau dacă nu este în stare să aibă grijă de pui datorită agalectiei mentale sau moștenite (nu produce lapte).
7. Problemele de sănătate ce nu pot fi diagnosticate prin teste ADN sau teste de monitorizare trebuie considerate ca având același impact pentru programele de creștere ale rasei respective.
8. Ca regulă generală, un program de creștere nu trebuie să excludă mai mult de 50% din populația rasei; materialul de înmulțire trebuie selecționat din cea mai bună jumătate a populației.
9. Creșterea puilor, cu o alimentație adecvată, expunere la mediu, stimulare de către mamă, crescător și alții pentru dezvoltarea simțului și reacției la socializare trebuie să stea la baza oricărui program de creștere.

Prezentele strategii au fost aprobate de către Comisia F.C.I. pentru creștere în ședința de la Napoli din 23 mai 2009. Documentul a fost aprobat de către Comitetul General F.C.I. în ședința de la Madrid din 20 februarie 2010.